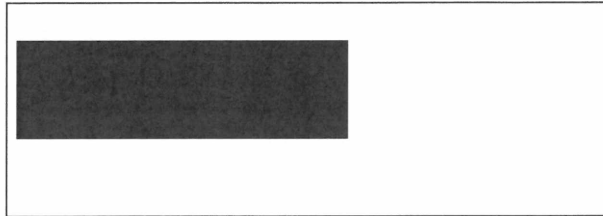

Naše značka: SPU 360316/2025
Spisová značka: SZ SPU 325267/2025
UID: spuess98036033
Vyřizuje.: Renata Letová
Tel.: 601592042
ID DS: z49per3
E-mail: renata.letova@spu.gov.cz
Datum: 1.9.2025

Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, v pl.zn., týkající se nemovitosti v k.ú. Dobříš

Vážený pane inženýre,

dne 8.8.2025 pod č.j. SPU 325267/2025 zaevidoval Státní pozemkový úřad (dále SPÚ) Vaši žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v pl. zn. tohoto obsahu:

V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o poskytnutí informace, a to neověřené fotokopie rozhodnutí, na základě kterého měly být pozemky v současné době vedené v katastru nemovitostí na LV č. 4922 pro k. ú. Dobříš (BIOS TEPLÁRENSKÁ s.r.o.) vydány v rámci restitučního řízení rodině [REDAKCE]

Jako doplňující informaci pak požaduji Váš přípis, který jste spolu s vydaným správním rozhodnutím o vydání pozemků (dnes uvedených na LV č. 4922 pro k. ú. Dobříš) rodině [REDAKCE] zaslali na katastrální úřad se žádostí o změnu zápisu vlastnictví.

K Vaší žádosti Vám sdělujeme:

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí č.j. SPU 561148/2018 ze dne 14.12.2018, PM 7.1.2019, v anonymizované podobě.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutím se nevrací oprávněným osobám vlastnické právo k pozemkům, nezasílalo se rozhodnutí Katastrálnímu úřadu v Příbrami.

S pozdravem

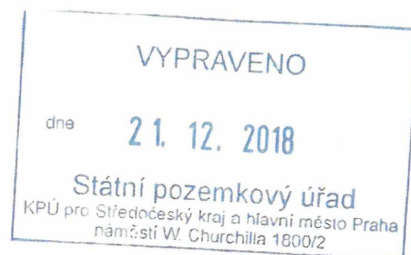
Ing. Jiří Veselý

ředitel

Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a hl. město Praha
„elektronicky podepsáno“

Příloha:

Rozhodnutí č.j. SPU 561148/2018

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 4.1.2019
Státní pozemkový úřad
KPÚ pro Středočeský kraj a hlavní město Praha
dne 11.1.2019 podpis [redacted]

Státní pozemkový úřad
Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj a hlavní město Praha
náměstí Winstona Churchilla 1800/2, Žižkov, 130 00 Praha 3

Spisová značka.: 1RP16186/2011-130712
Č.j.: SPU 561148/2018

SPU 561148/2018

000492116564

Vyřizuje: Ing. Helena Kovářová
Telefon: 725918751
E-mail: h.kovarova@spucr.cz
ID DS: z49per3

V Praze dne : 14. 12. 2018

č.j. 2695/92, 3834/92, 4153/92, 4158/92, R VIII 12/2018

[redacted] zast. na
základě plné moci ze dne 19.4.2007 panem Mgr. Liborem Kaslem LL.M – advokátem se
sídlem Přemyslova 23, Plzeň

[redacted]
zast. na základě plné moci ze dne 22.08.2016 paní Mgr. Jelenou Boudnou – advokátkou se
sídlem Jandova 185/6, Praha 9, PSČ 190 00

ROZHODNUTÍ

Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj (dále jen SPÚ) jako věcně a místně příslušný orgán podle § 1 odst. 5 písm. c) a § 2 odst 4 z.č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, podle § 5 z.č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) ve znění platném k 31.12.2005, s odkazem na § 179 zákona č. 500/2004 Sb. (novely správního řádu) a podle § 9 odst. 4 z.č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku v platném znění rozhodl takto:

[redacted]

[redacted]

nelze vydat

tyto nemovitosti

v katastrálním území Dobříš, obec Dobříš

stav PK p.p.č.	kultura	výměra/m2	stav KN p.p.č.	kultura	výměra/m2	LV
st.577/1	skladiště pily	3414	č. st. 577/1	zast. pl. a nádvoří		4156
			č. st. 577/2	zast. pl. a nádvoří		4156
st.557/2 s čp.600	st.pl.	103	č. st. 577/1	zast. pl. a nádvoří		4156
<u>skupina parcel:</u>						
st.554	st.pl. s kůlnou	139	č. st. 272/1	zast. pl., pila a nádvoří		4558
st.555	st.pl. truhlárna,sušárna	370	č. st. 272/2	zast. pl. a nádvoří		4558
st.553	st.pl. kancelář	65	st. 2068	zast. pl. a nádvoří	949	4922
st.536	st.pl. s čp. 442	233	st. 2546	zast.pl. a nádvoří	1296	4922
st.272/1	st. pl. pila	2126	st. 555	zast. pl. a nádvoří	512	4558
st.272/2	st.pl. s čp.274	107	st. 536	zast.pl. a nádvoří	239	4558
1436/2	nádvoří pily	24039	st. 2067	zast. pl. a nádvoří	154	4922
1434	zahrada	1040	st. 2291	zast. pl. a nádvoří	539	4922
1435/2	zahrada	202	st. 553	zast. pl. a nádvoří	97	4922
1435/1	pastvina	2003	st. 2413	zast. pl. a nádvoří	684	4922
			st. 2292	zast. pl. a nádvoří	47	4922
			1434	ost. pl. jiná plocha	100	4558
			1433/27	ost. pl. manipul. plocha	919	4922
			č.1436/2	ost. pl. manipul. plocha		4922
			1436/3	ost. pl. manipul. plocha	830	4922
			č.st.2069	zast.pl. a nádvoří		2476
			č.1435/1	ost.pl. maniul. plocha		4922
č.1433/14	tov. prostr.	5127	č.st.577/1	zast.pl. a nádvoří		4156
			č.st.577/2	zast. pl. a nádvoří		4156
			č.st.2534	zast. pl. a nádvoří		4156

		č.1433/14	ost.pl.,manipul.pl.	4156	
		č.1433/23	ost.pl.,manipul.pl.	4156	
		č.1433/24	ost.pl.,manipul.pl.	4156	
č.1436/1	role	1706	č.1436/6	ost.pl.,ost.komunikace	2476
č.1433/2	nádvoří pily	17807	1433/21	ost.pl.,ost.komunikace	1074 5526
			č.1436/2	ost.pl.,manipul.pl.	4922
			č.st.272/1	zast.pl., pila a nádvoří	4558
			č.st.2534	zast.pl. a nádvoří	4156
			1436/26	ost.pl.,manipul.pl.	279 4156
			č.1433/14	ost.pl., mamipul.pl.	4156
			st.3747	zast.pl. a nádvoří	209 4156
			st.3748	zast.pl. a nádvoří	124 4156

Uvedené nemovitosti nelze vydat ve smyslu § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 229/1991 Sb., neboť jsou zastavěny stavbami trvalého charakteru.

Podle § 14 odst.1 zákona o půdě, oprávněné osobě náleží náhrada za obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, které podle tohoto zákona nelze vydat nebo které zanikly nebo byly převedeny na osobu, která není povinna je vydat.

Za nemovitosti, které podle zákona o půdě nelze vydat státní pozemkový úřad oprávněné osobě poskytne jiný pozemek podle § 11a zákona o půdě, popř. poskytne náhradu podle §16 odst. 1 zákona o půdě, a to na základě výzvy oprávněné osoby k vydání náhrady podle § 16 odst. 3 zákona o půdě, a to ve lhůtě 6 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí u Státního pozemkového úřadu ČR, Praha 3, Husinecká 1024/11a, Pobočka Beroun, Pod Hájem 324, 267 01 Králův Dvůr.

Odůvodnění

Pod č.j. 513/93, 2692/92, 2695/92, 3163/92, 3135/92, 3137/92, 3568/92, 3834/92, 3889/92, 4153/92, 4154/92, 4158/92, 4215/92, 4241/92, 4303/92, 4792/92, 6179/92, 6264/92, 6644/92, 6687/92, 265/93, 266/93 uplatnili u Okresního úřadu Příbram, pozemkového úřadu nárok pan [redacted] - zast. na základě plné moci ze dne 20.9.1993 panem JUDr. Felixem Nevřelou, Palackého 1, Praha 1 a paní [redacted] zast. na základě plné moci ze dne 4.12.1995 panem JUDr. Vlastimilem Nedomlelem, Mírové náměstí 232, Týniště nad Orlicí, na vydání nemovitostí podle z.č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, v platném znění, původního vlastníka [redacted] které přešly do vlastnictví čsl. státu dle § 6 odst.1 písm.p).

Od 1.1.2003 bylo ve smyslu zák.č. 139/2002 Sb. místo Okresního úřadu Příbram, referátu - okresního pozemkového úřadu příslušné k řešení restitučních nároků podle zákona o půdě Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Příbram.

Od 1.1.2013 nabyl účinnosti zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a změně některých souvisejících zákonů. Tímto zákonem došlo ke spojení dosavadní soustavy pozemkových úřadů a zbytkových agend Pozemkového fondu ČR a vytvoření nové

organizační složky státu s názvem Státní pozemkový úřad. Krajský pozemkový úřad, organizační jednotka Státního pozemkového úřadu, vykonává činnost jako orgán prvního stupně dle z.č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů a podle z.č. 71/1967 Sb., v platném znění.

Vzhledem k tomu, že správní řízení bylo zahájeno uplatněním restitučního nároku dne 28.4.1992 bude dokončeno toto restituční řízení ve smyslu § 179 zák.č. 500/2004 Sb., správní řád, podle zákona č. 71/1967 Sb., správním řízením, ve znění platném ke dni 31.12.2005.

Dne 9.3.1998 rozhodl pozemkový úřad Okresního úřadu Příbram o uplatněném nároku ve smyslu § 9 odst 4 zákona o půdě tak, že panu [redacted] (každému k ideální 1/2) nevznika vlastnictví k nemovitostem v kat. území Rosovice. Rozhodnutí č.j.2695/92, 3834/92, 4153/92, 4158/92, R VI 18/98 ze dne 9.3.1998 bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové zn. 30 Ca 157/2000, z důvodu, že se opíralo o následující zjištění, které se ukázaly dle krajského soudu jako nesprávné. Citovaným rozhodnutím byla řešena část restitučního nároku v kat. území Rosovice, knihovní vložka č.1150, pozemkové knihy.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že [redacted] ve Francii, závětním dědicem, který podal dědickou přihlášku dne 20.10.1947 k pozůstalosti byl bratr [redacted]. Dne 1.7.1948 podal právní zástupce [redacted] JUDr.Palek návrh soudu, aby pozůstalost pro nedostatek jmění nebyla projednána.

Z listin založených ve spisovém materiálu pozemkového úřadu bylo zjištěno, že pan [redacted] je bratr zemřelého [redacted]. Paní [redacted] je dcerou zemřelého [redacted] byl bratrem [redacted].

Darovací smlouvou ze dne 14.6.1930 daroval pan [redacted] do vlastnictví svého adoptivního syna nezletilého [redacted] zast. panem [redacted] ze svého panství Dobříšského mimo jiné nemovitosti v k.ú. Rosovice uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí, zapsané v zemské desce číslo vložky 459. Darování nemovitostí bylo provedeno se souhlasem Státního pozemkového úřadu v Praze pod č.j.30796/32-II dne 2.3.1932 a Krajského soudu civilního v Praze pod č.j. P2/29/10 dne 7.4.1932.

Uvedené nemovitosti v k.ú. Rosovice byly odepsány ze zemské desky číslo 459, vlastníci [redacted] a zapsány pod položkou č.d.1575 dne 23.1.1932 do pozemkové knihy, knihovní vložky 1150 pro k.ú. Rosovice.

V části B pozemkové knihy, knihovní vložky 1150 bylo zapsáno vlastnické právo pro nezletilého [redacted]. Pod položkou č.d. 1030 dne 11.7.1934 byla vymazána poznámka nezletilosti [redacted].

Dne 19.2.1942 pod položkou č.d.246, knihovní vložky 1150 byl povolen zápis práva vlastnického pro Německou říši, zastoupenou říšským protektorátem v Čechách a na Moravě.

Zápisem práva vlastnického pro Německou říši končí zápisy v části B pozemkové knihy, knihovní vložky 1150.

Do dne 31.12.1950 platil na československém území občanský zákoník č. 946/1811 sb.z.s. převzatý zákonem č.11/1918 Sbírkou zákonů a nařízení. Tento ve svém § 431 stanovil, že k převodu vlastnického práva k nemovitostem dochází teprve až jeho zápisem do pozemkové

knihy. Posledním vlastníkem nemovitostí zapsaných v pozemkové knize, knihovní vložce 1150 je tedy Německá říše. Podle zápisů v pozemkové knize číslo vložky 1150 nedošlo k obnovení vlastnického práva pro [REDAKCE]

Vlastnické právo pro původního vlastníka [REDAKCE] mohlo být obnoveno na základě dekretu prezidenta republiky č. 5/1945 Sb. o neplatnosti některých majetkoprávních jednání z doby nesvobody a o národní správě majetkových hodnot Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a některých organizací a ústavů. Tento dekret v § 1 uváděl, že jakékoliv majetkové převody a jakákoliv majetková právní ujednání, ať se týkají majetku movitého či nemovitého, veřejného či soukromého, jsou neplatná, pokud byla uzavřena po 29.9.1938 pod tlakem okupace, nebo národní rasové a politické persekuce. Dle odst. 2 uvedeného zák.ust. bylo stanoveno, že způsob uplatnění nároků, plynoucích z odst.1 bude upraven zvláštním dekretem, pokud se již nestalo dekretem č.5/1945 Sb. Dle § 24 dekretu č.5/1945 Sb. mohl být vrácen majetek pozbylý v důsledku persekuce jen osobám určitého sociálního postavení.

Shodně jako dekret č.5/1945 Sb. v § 1 i zákon č.128/1946 Sb. vyslovil neplatnost jakýkoliv majetkových převodů a jakýkoliv majetkoprávních jednání, pokud k nim došlo po 29.9.1938 pod tlakem okupace, nebo národní rasové nebo politické persekuce. V § 2 z.č.128/1946 Sb. stanovil, že stejné nároky jako z neplatných majetkových převodů vcházejí i z neplatných majetkových přechodů, provedených po 29.9.1938 právním předpisem neplatným (§15) nebo jakýmkoli způsobem, zejména úředním výrokem na základě takového předpisu anebo jinak výrokem soudním nebo úředním, který bude jako výrok z doby nesvobody zrušen nebo změněn. To platí přiměřeně o jiných zásazích do majetku provedených takovými neplatnými předpisy nebo na jejich základě, anebo takovými soudními nebo úředními výroky.

Lhůta k uplatnění nároku na vydání věci nebo obnovu vlastnického práva byla zákonem č.128/1946 Sb., stanovena do tří let ode dne účinnosti tohoto zákona, t.j. do 17.6.1949. Pro rozhodování o nároku (§ 10) je příslušný okresní soud, u kterého má osoba, proti níž nárok směřuje, svůj obecný soud, anebo podle volby oprávněného okresního soudu, v jehož obvodu je věc, o jejíž vrácení jde. Zákonem č. 79/1948 Sb., byla tato lhůta zkrácena a to uplatněním do tří měsíců ode dne, kdy zákon č. 79/1948 Sb., nabude účinnosti.

Ke zrušení zápisu vlastnického práva v pozemkové knize pro Německou říši mohlo dojít jen na základě návrhu oprávněného nebo z vlastního podnětu správního orgánu. Návrh podaný podle zákona č.128/1946 Sb. byl poznamenán v knihovních vložkách.

Zrušení vlastnického práva pro Německou říši mohlo dojít i ústavním dekretem č. 11/1944 Úř.věst.čsl., o obnovení právního pořádku, publikovaného jako příloha k vyhlášce č. 30/1945 Sb. V článku 6 odst. 1 stanovil, že veškerá i pravomocná rozhodnutí soudu a veřejné správy lze zrušit nebo změnit, i když to jinak předpisy nepřipouští, pokud pak byla taková rozhodnutí vydána správními úřady, i z moci úřední. Řízení musí však být zahájeno na návrh účastníka nebo oznámením správního orgánu účastníkům, že zahájil bez návrhu řízení o zrušení nebo změně rozhodnutí do dvou let ode dne, kdy skončí doba nesvobody. Konec doby nesvobody byl vládním nařízením č. 31/1946 Sb. stanoven na 4.květen 1945.

Návrh dle ústavního dekretu č.11/1944 Sb. na zrušení nebo změnu správních rozhodnutí, případně zahájení z vlastního podnětu správního orgánu mohl být uskutečněn do 4.5.1947. Tato lhůta nebyla změněna ani zákonem č.12/1946 Sb., jímž se schvalují, doplňují a mění předpisy o obnovení právního pořádku.

Vlastnické právo původního vlastníka mohlo být obnoveno i vládním nařízením č.110/1946 ze dne 30.4.1946 Sb. o zrušení nebo změně rozhodnutí správních úřadů z doby nesvobody a úřadech zřízených v době nesvobody. Vládní nařízení bylo vydáno podle čl. 8 odst.1 a čl. 13 odst. 1 ústavního dekretu prezidenta republiky č. 11/1944 Úř.věst.čsl., o obnovení právního

pořádku, ve znění z.č. 12/1946 Sb., postup zrušení nebo změny rozhodnutí správních úřadů. Vyhláškou ministra vnitra č.2032 ze dne 28.11.1946 byla určena příslušnost pro zrušení nebo změnu některých rozhodnutí vydaných v době nesvobody.

Ve smyslu § 1 odst.1 vyhlášky se ruší administrativní opatření, kterým byl odňat majetek a dán do vlatnictví Německé říše, rozhodnutím ministerstva financí po dohodě s ministerstvem vnitra a sociální péče.

K obnově vlastnického práva pana [redacted] v pozemkové knize, knihovni vložce 1150 nemohlo dojít na základě dekretu prezidenta republiky 124/1945 Sb. ze dne 27.10.1945, o některých opatřeních ve věcech knihovních, kdy podle § 3 tohoto dekretu mohl knihovni soud provést z moci úřední při běžném vyřizování věcí knihovních výmazy a zápisy podle § 1 a 2 tohoto dekretu.

V článku 1 dekretu 124/1945 Sb., doplněného z.č.60/1946 Sb. a vyhláškou ministra vnitra č. 61/1946 Sb., očištění veřejných knih od některých knihovních zápisů z doby nesvobody, lze dle § 1 vymazat v knihovních vložkách, jako oprávněnou osobu Německou říši, jen v případech, kdy přímý právní předchůdce byl, Československý stát, země Česká nebo Moravskoslezská, anebo jejich podniky, ústavy a fondy jim náležící a spravované. Dále dle § 2 vymaže knihovni soud na návrh vlastníka, nebo osoby jinak knihovně oprávněné poznámky zabavení k návrhu bývalých německých úřadů a orgánů, poznámky zavedené v nucené správě podle vladního nařízení dle z.87/1939 Sb., o správě hospodářských podniků a dozoru nad nimi, a poznámky záboru podle § 1 a 14 zákona 215/1919 Sb., o zabrání velkého majetku pozemkového, vše zapsané v době nesvobody.

Z výše uvedeného vyplývá, že dekretem č.124/1945 Sb., nelze " z moci úřední " obnovit vklad práva vlastnického pro přímého knihovního předchůdce [redacted] nebo vymazat vklad (nikoliv poznámku) práva vlastnického pro Německou říši.

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem 30Ca 157/2000 tyto závěry pozemkového úřadu zhodnotil jako nesprávné, z důvodů zastávání citovaného intabulačního principu daného knihovním právem, neboť k přechodu majetku mohlo totiž dojít bez ohledu na intabulační princip, což běžně soudy judikují a z důvodů, že knihovním soudem mohl být použit postup dle ust. § 3 dekretu prez.republiky č.124/1945 Sb., o některých opatřeních ve věcech knihovních.

Dále tento soud uvedl, že pro odůvodnění restituce to nemá žádný význam do 25.února 1948. Protože se tak nestalo ani po tomto datu, tedy již v tzv. rozhodné době, mohl by být spatřován v tomto restituční důvod dle rest. § 6 odst. 1 písm. r) zákona o půdě.

Pozemkový úřad má ve spisovém materiálu založeny listiny, dle kterých se právní zástupce jménem [redacted] a pozůstalosti po [redacted] zastoupená správcem [redacted] obrátil na ministerstvo financí podle vyhl.ministerstva vnitra z 28.11.1946 číslo 2032, a to v souvislosti s opatřením gestapa ze dne 16.2.1942.

Pozemkový úřad má založeny listiny, ze kterých vyplývá, že tímto postupem bylo uznáno v roce 1946 vlastnické právo [redacted] a v roce 1947 [redacted]

Listiny o navrácení vlastnického práva panu [redacted] pozemkový úřad nemá k dispozici a tento materiál se dle čestného prohlášení ze dne 17.2.1994 JUDr. Palka ztratil.

Pozemkový úřad se domnívá, že vzhledem k úmrtí [redacted] a následně vlivem poúnorových událostí nebylo v projednávané věci rozhodnuto.

Dále Krajský soud v Hradci Králové vytkl pozemkovému úřadu, že své závěry nekonfrontoval s výsledky řízení ohledně vydání dobříšského zámku, vedeného před Okresním soudem v Příbrami pod sp.zn.7 C 94/92, zejména pak pominul důvody uvedené v rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29.4.1997 č.j. 23 Co 134/97-181, který byl vydán po vydání nálezů Ústavního soudu ČR ze dne 17.prosince 1996 sp.zn. III.ÚS 75/96.

Jak Okresní soud v Příbrami, tak Krajský soud v Praze ve výše citovaných rozsudcích dospěl k závěru, že usnesením ZD 1684/47 Krajského soudu civilního v Praze podle právoplatného usnesení Zemského soudu v Praze z 11.3.1947 č.j. R VI 16/47-3 se vymazává ve vložce č. 459 desk zemských o panství Dobříš, zrušení vkladu vlastnického práva pro bývalou Německou říši a se vymazává vklad práva vlastnického pro Československý stát, správu státních lesů a statků, kteréžto zápisy byly povoleny usnesením ze dne 14.11.1946, č.d. 2728/46 a konečně vymazává poznámku stížnosti pod položkou B 23. Touto listinou bylo povoleno vymazání zápisu provedených ustanovením z 14.11.1946 č.d. 2728/46. Tím bylo zároveň prokázáno, že vlastnické právo k předmětným nemovitostem na stát nepřešlo, přesto však stát předmětné nemovitosti převzal a s nimi nakládal, aniž by k tomu měl právní důvod.

S tímto názorem se ztotožňuje i pozemkový úřad a to v případech restituce nemovitostí zapsaných v zemské desce 459 - původní vlastník [REDAKCE]

Listinou ZD 1684/47 nemohlo být zároveň provedeno obnovení vlastnického práva [REDAKCE] v knihovní vložce 1150 pozemkové knihy, knihovního soudu Dobříš. Dle zákona 95/1871 ř.z. ze dne 25.6.1871 o zavedení obecního zákona o pozemkových knihách, v hlavě třetí - o řízení v knihovních věcech - je uvedeno, že o povolení zápisu je nutno žádat u knihovního soudu, u kterého je vložka, ve které má být vykonán zápis. Dále knihovní vložky, ve kterých má být proveden knihovní zápis, musí být označeny právě tak, jak jsou označeny v pozemkové knize a konečně, zápis do pozemkové knihy smí se vykonati jen na písemný příkaz knihovního soudu a nikterak jinak než podle obsahu tohoto příkazu.

Z hlediska principu dvoufázovosti nabytí vlastnictví v obecném občanském zákoníku, tedy existence listiny, kterou je založen právní důvod nabytí vlastnictví a její nutné intabulace podle principu obecního občanského zákoníku č. 946/1811 Sb., z.s., převzatého zákonem č. 11/1918 Sb., zákonů a nařízení a tehdy platného obecního knihovního zákona č. 95/1871 ř.z., nelze chápat usnesení Zemského soudu v Praze ze dne 11.3.1947, č.j. R VI 16/47-3 a Krajského soudu civilního v Praze ze dne 13.6.1947, ZD 1684/47, jako listinu obnovující [REDAKCE] ve vložce č.1150 pozemkové knihy. Ve věci převodu nemovitostí odkazuje pozemkový úřad dále např. na nález Ústavního soudu ČR IV.ÚS 129/94 a IV.ÚS 89/94.

Pozemkový úřad zastává názor, že závěr citovaný v rozsudcích Okresního soudu Příbram zn.7 C 94/92 a Krajského soudu v Praze zn. 23/Co 134/97-181 se vztahuje k zemské desce č.459 - vlastník [REDAKCE] ale nelze ho vztahovat k jinému vlastníku [REDAKCE] jehož majetek byl zapsán v knihovní vložce 1150 a pozemková kniha tento zápis neobsahuje, protože se týká, jiného vlastníka, než toho, který je zapsán v pozemkové knize 1150.

Po vydání dekretu presidenta republiky č.12/1945 Sb. ze dne 21.6.1945, o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, vydává Okresní národní výbor v Příbrami dne 13.7.1945 pod č.j. 11465/45 konfiskační vyhlášku dle § 1 odst.1 citovaného dekretu na zemědělský majetek [REDAKCE] v obci Dobříš. V této vyhlášce je [REDAKCE] označen za osobu národnosti německé.

Vyhláška byla vyvěšena dne 13.7.1945 a sejmuta dne 29.7.1945.

Dle § 2 odst.1 dekretu prezidenta republiky 12/1945 Sb. byly za osoby národnosti německé považovány osoby, které se při kterémkoliv sčítání lidu od roku 1929 přihlásily k německé národnosti. Podle § 2 odst.2 - výjimky z ustanovení odst. 1 budou určeny zvláštním dekretem.

Na sčítacím archu z 5.12.1930 z obce Zbiroh byl [redacted] nar.29.7.1914 v Berlíně, uveden jako osoba národnosti německé.

Na základě zjištění, že uvedený zemědělský majetek byl konfiskovaný vyhláškou dle § 1 odst.1 dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., kdy právní režim restituce je upraven zákonem č.243/1992 Sb., se pozemkový úřad zabýval otázkou, zda restituční nárok uplatněný [redacted] dle § 6 odst.1 písm. p) z.č.229/1991 Sb., zakládá nárok oprávněných osob na vydání takového majetku.

Zemský národní výbor v Praze vydal dne 23.10.1945 pod č.j. 309/5/45-III-Pk výměr, ve kterém rozhodl, že námítky [redacted] proti konfiskaci zemědělského majetku rozhodnutím ONV Příbram ze dne 13.7.1945 č.j. 11465/45 se zamítají jako bezdůvodné a zároveň Zemský národní výbor v Praze rozhodl po doplnění správního řízení, že [redacted] spadá pod ustanovení § 3 odst.1 písm.a) dekretu prezidenta republiky 12/1945 Sb.

Jako důvod změny konfiskačního rozhodnutí uvádí, že [redacted] v době zvýšeného ohrožení ČSR popřel státní svrchovanost československé republiky a dopustil se zrady na svém národě a státě, neboť se v říjnu roku 1940 ucházel o říšské státní občanství.

Ministerstvo zemědělství v Praze pod č.j.30.396/45-IX/I ze dne 27.9.1945 sděluje Okresnímu národnímu výboru v Příbrami, že rozhodnutí o konfiskaci zem. majetku [redacted] vydané Zemským národním výborem v Praze je konečné. Z těchto důvodů má být pokračováno v započatém přidělovém řízení.

Zemský národní výbor v Praze vyzval dne 28.1.1946 pod č.j. Zzk 309/18-46-III Pk Okresní národní výbor v Příbrami, aby ke stížnosti [redacted] do rozhodnutí ze dne 23.10.1945 č.j.309/45- III Pk postoupil veškerý spisový materiál Nejvyššímu správnímu soudu v Praze.

Dne 12.3.1946 postupuje Zemský národní výbor v Praze - odvodní spis - ve věci stížnosti [redacted] do rozhodnutí Zemského národního výboru ze dne 23.10.1945, č.j. 309/5/45- III-k, Nejvyššímu správnímu soudu v Praze.

Z uvedených listin je patrné, že [redacted] podal do rozhodnutí Zemského národního výboru v Praze, ze dne 23.10.1945, č.j. 309/5/45-II-k stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Praze. Z doložených listin nelze zjistit, ke kterému datu byla stížnost podána a k čemu se námítky vztahovaly.

Dne 25.6.1950 pod č.j. 32303/50-IX/A-23 zaslalo Ministerstvo zemědělství v Praze Krajskému národnímu výboru v Praze sdělení, že správní soud zaslal Ministerstvu k nahlédnutí spisový materiál ohledně stížnosti [redacted]

Z listiny vyplývá, že rozhodnutí bývalého zemského národního výboru je neudržitelné a to proto, že zamítnutí odvolání proti vyhláše prohlásivší stěžovatele za osobu národnosti německé, je odůvodněno výhradně kolaboranstvím stěžovatele, tedy důvodem, který s otázkou jeho národnosti nesouvisí. Druhý výrok pak prohlašuje stěžovatele za osobu spadající pod ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) dekretu č.12/45 Sb. proto, že podal přihlášku k německé státní příslušnosti, ač stěžovatel v řízení tvrdil, že k podání této přihlášky byl donucen a vyplnil jí úmyslně takovým způsobem, že musela být zamítnuta, což se také stalo. Mimo to byl jednotným právním poučením také tento výrok označen za konečný, ač proti němu bylo

přípusné odvolání o němž mělo rozhodovat ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem vnitra.

Dále se ve sdělení uvádí, že ve spisech je založeno potvrzení archivu ministerstva vnitra ze dne 28.11.1945, že [REDAKCE] má na sčítacím archu Zbiroh, při sčítání lidu v roce 1930 v rubrice národnost uvedeno: "německá".

K této národnosti přihlásil nezletilého [REDAKCE] jeho otec. Přesto však zde zůstává fakt, že při sčítání lidu v roce 1930 byl přihlášen svým zákonným zástupcem k německé národnosti, a proto je nutno podle § 2 odst.1 cit. dekretu považovati ho za osobu národnosti německé.

Z těchto důvodů má krajský národní výbor rozhodnutí bývalého zemského národního výboru ze dne 19.10.1945 č.j. Zzk 309/5-III Pk z moci úřední podle § 83 spr.ř. zrušit a nahradit novým výměrem odůvodněným výhradně poukazem o přihlášce stěžovatele k národnosti německé v roce 1930.

Dne 5.12.1950 vydal Krajský národní výbor v Praze pod č.j.562- 4.9.1950-IX-5/d-výměr-konfiskace zemědělského majetku podle dekr.č.12/1945 Sb. na majetek [REDAKCE]

Tímto výměrem byl zrušen výměr bývalého Zemského národního výboru v Praze, kterým byl [REDAKCE] označen za osobu spadající pod ustanovení § 3 odst.1 písm. a) dekretu č.12/1945 Sb., a nahrazen novým rozhodnutím, dle kterého odvolání [REDAKCE] do vyhlášky ONV Příbram, kterou byl označen za osobu národnosti německé a jeho zemědělský majetek podle § 1 odst.1 písm. a) dekretu č.12/1945 Sb. za konfiskovaný pro účely pozemkové reformy, se nevyhovuje a rozhodnutí Okresního národního výboru v Příbrami se potvrzuje z důvodu, že [REDAKCE] byl ve sčítacím archu v roce 1930 zapsán jako osoba národnosti německé.

Dne 27.5.1994 pod č.j. II/S-OSOM/51/4604/92 sdělilo Ministerstvo vnitra - civilně správní úsek v Praze pozemkovému úřadu, že se na [REDAKCE] v [REDAKCE] posl. pobyt Praha 1, Vladislavova 22, vztahoval ústavní dekret č. 33/1945 Sb., na jehož základě pozbyl československé státní občanství ke dni 10.8.1945, a že vzhledem k tomu, že dne 17.6.1946 zemřel ve Francii, nebylo již dále rozhodováno o otázce jeho státního občanství, které podle ústavního dekretu č.33/45 Sb., pozbyl a již více nenabyl.

Zároveň vydalo ministerstvo vnitra pod č.j. II/S- OSOM/51/4604/92 dne 2.6.1994 potvrzení, že [REDAKCE] pozbyl československé státní občanství podle ust.ústavního dekretu č. 33/1945 Sb., dnem 10.8.1945. Do své smrti dne 17.6.1946 již státní občanství Československé republiky nenabyl.

Dne 18.11.1994 pod č.j. II/S-OSOM/51/4606/92 vydalo Ministerstvo vnitra v Praze JUDr.Nevřelovi stanovisko k německé národnosti [REDAKCE] ve kterém se uvádí, že šetřením bylo zjištěno, že [REDAKCE] bylo vydáno býv. MNV v Mikulůvce dne 27.7.1945 potvrzení o národní a státní spolehlivosti. MNV v Dobříši, potvrdil, že v době okupace byl na lístku domácnosti označen jako osoba české národnosti, v pracovní knížce má uvedenou státní příslušnost Protektorát Čechy a Morava a dále byly nalezeny zápisy z roku 1945, podle nichž se jmenovaný choval jako dobrý Čech a prokázal aktivní pomoc partyzánským oddílům v bojích s německým fašismem.

Ve fondu Německého státního občanství je v kartotéce pouze poznámka, kartu nemá. V materiálech Archivu hlavního města Prahy nebylo prokázáno, že by probíhalo v případě jmenovaného řízení podle dekretu č.33/1945 Sb. Bylo tím tedy zpochybněno, zda se na jmenovaného skutečně úst.dekret č. 33/1945 Sb., vztahoval, neboť pobírání českých potravinových lístků bylo jednou ze základních skutečností, kterou se prokazovala česká

národnost.

Ze spisového materiálu, a to z vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy - odboru vnitřní správy- referát matrik a státního občanství - OVS 2668/98/Ma a Ministerstva vnitra České republiky- sekce archivní správy - Státní ústřední archiv v Praze č.j. 3522/03- 97 vyplývá, že [redacted] pravděpodobně požádal o německou státní příslušnost, ale byl dne 5.3.1942 odmítnut a dále, že pod č.j. 13603/46 byla u Magistrátu hlavního města Prahy podána žádost o vydání osvědčení o národní spolehlivosti podle dekretu č. 33/1945 Sb.

O skutečnosti, že u Magistrátu hlavního města Prahy byla šetřena otázka návrhu o vydání osvědčení o čs. státním občanství pod č.j. IV St.13603/46 se zmiňuje dne 6.10.1947 právní zástupce JUDr.Palek v podání o odvolání proti výměru z 21.7.1947 č.j. 10042/47 dle dekretu 108/45 Sb.

Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové zn.30 Ca 157/2000 pozemkový úřad nevzal v úvahu nálezy Ústavního soudu ČR III.ÚS 75/96, který v závěru Krajský soud v Praze zavázal úřadou, zda národnost [redacted] určená otcem v době jeho nezletilosti, je definitivní a nepozornitelná s ohledem na postoje a chování [redacted] zejména v době nesvobody.

K tomuto pozemkový úřad uvádí, že dle z.č.243/1992 Sb., se ve svém rozhodnutí zabýval otázkou čs. státního občanství tak, jak je uvedeno v § 2 citovaného zákona, a tedy vycházel z potvrzení vydaného ministerstvem vnitra č.j. I/S. OSOM/51/4604/92 ze dne 2.6.1994, ve kterém se uvádí, že [redacted] pozbyl čs. státní občanství podle ústavního dekretu č.33/1945 Sb. a do své smrti státní občanství Československé republiky nenabyl.

Pozemkový úřad vycházel z potvrzení ministerstva vnitra ohledně občanství, které posoudil ve vztahu k § 40 správního řádu, neboť při posuzování otázky čs. státního občanství jako o předběžné otázce si nemůže učinit odlišný vlastní úsudek. Otázka posouzení státního občanství ve vztahu k původnímu vlastníku [redacted] v souvislosti s dále rozebíraným restitučním titulem podle § 4 zákona č.229/1991 Sb., v platném znění, je nyní nadbytečná.

Pozemkový úřad dále uvedl, že otázkou národnosti [redacted] se podrobně zabýval na základě výše citovaného nálezu ústavního soudu Krajský soud v Praze č.j.23Co134/97 ze dne 29.4.1997, a to dle zákona č.87/1991 Sb. Krajský soud v Praze dospěl k závěru, že podle z.č.87/91 Sb. je [redacted] osobou fyzickou, české státní příslušnosti, jejíž věc v rozhodném období přesáhla na stát.

Právním zástupcem JUDr. Nevřelou byly do spisového materiálu pozemkového úřadu doloženy rozsudky ve věci přechodu vlastnického práva k nemovitostem, a to ve smyslu § 8 zákona č.229/1991 Sb. Jedná se o rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 2.6.1998, č.j. 23Ca 248/98. V tomto rozsudku byly citovány jednotlivé rozsudky soudu okresního, krajského a Nejvyššího soudu v Praze, a to v souvislosti s konfiskací majetku ve vztahu k rozhodnému období, t.j. ve vztahu k době od 25.2.1948 do 1.1.1990.

Právě v rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 19.8.1997 sp. zn.3Cdon 1300/96 byl vysloven právní názor, že došlo-li k rozhodnutí o konfiskaci majetku podle dekretu č.12/1945 Sb. výměrem správního orgánu tehdejších KNV v Praze z 5.12.1950, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí nižšího správního orgánu z 13.7.1945, ONV Praha, šlo o rozhodnutí konečné, v němž byly posuzovány podmínky konfiskace majetku podle dekretu presidenta republiky č.12/1945 Sb.

Došlo tedy k vydání rozhodnutí až po 25.2.1948, tedy v rozhodném období ve smyslu ustanovení § 4 odst.1 zák.č.229/1991 Sb.

V této věci byl doložen do spisového materiálu ještě rozsudek NS sp.zn.28 Cdo 2212/98 ze dne 6.4.1999.

Dále bylo Krajským soudem v Hradci Králové vytknuto pozemkovému úřadu, že se ve svém rozhodnutí nezabýval námitkami právního zástupce, že pan JUDr. Palek podal dne 30.4.1947 na Ministerstvo financí žádost na zrušení konfiskačních opatření Gestapa a kladně byla vyřízena žádost [redacted] ohledně [redacted] který mezitím zemřel, se tak nestalo a jeho spis se dokonce ztratil.

Pozemkový úřad se v odůvodnění rozhodnutí R VI 18/98 ze dne 9.3.1998, těmito skutečnostmi zabýval, sám provedl šetření, ze kterého vyplývá, že nelze došetřit zda podání JUDr.Palka, vypracované pro tři příslušníky rodiny [redacted] dle vyhlášky ministerstva vnitra z 28.11.1946 č. 2032, byla podána i za osobu [redacted] jménem jeho bratra [redacted]

Šetřením bylo zjištěno a listinnými důkazy doloženo, že dne 20.10.1947 podává pan [redacted] prostřednictvím stejného právního zástupce JUDr.Palka dědickou přihlášku jako univerzální závětní dědic po zesnulém [redacted] Rovněž navrhuje, aby mu jako prohlášenému dědici byla svěřena správa pozůstalosti z důvodů zabránění majetku za okupace Gestapem a nutnosti uplatnění restitučních nároků dle z.č.128/46 Sb.

Tento postup by odpovídal i tehdejší judikatuře s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21.5.1947 Rc 242/47, R II 78/47 (Sb. s.r. 47, XXVIII:199):

- dědic osoby, jejíž majetek přešel na bývalou Německou říši, je jen tehdy oprávněn uplatnit restituční nárok vlastním jménem, byla-li mu již pozůstalost odevzdána. Jestliže se tak ještě nestalo, je dědic oprávněn domáhat se restituce jen jménem pozůstalosti a se svolením pozůstalostního soudu.

Dopisem ze dne 8.2.2002 poskytl okresní pozemkový úřad všem účastníkům řízení právní pomoc a poučení dle z.č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve které podrobně poučil účastníky řízení o jejich právech tak, aby mohli účinně hájit své zájmy a vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí, tak jak bylo pozemkovému úřadu uloženo rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové.

Dne 8.4.2002 vyzval okresní pozemkový úřad účastníky řízení, aby se vyjádřili k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění tak, jak je uvedeno v § 33 odst. 2 z.č. 71/1967 Sb., o správním řízení.

JUDr. Nedomlel, právní zástupce paní [redacted] ve svém písemném vyjádření ze dne 2.4.2002 sdělil, že rozhodnutí o konfiskaci majetku [redacted] bylo pravomocné až po vydání rozhodnutí Krajského národního výboru v Praze dne 5.12.1950, tedy již v rozhodné době ve smyslu z.č. 229/1991 Sb. Odkazuje na nález Ústavního soudu ČR ÚS. 22/94, který je dle názoru JUDr. Nedomlela totožný v následujících směrech:

- že u [redacted] nešlo o občana německé národnosti a v dané věci se jednalo o zneužití dekretu č. 12/1945 Sb. ve smyslu politické perzekuce tak, jak má na mysli z.č. 229/1991 Sb. v § 6 odst. 1 písm. r) - neboť velký pozemkový vlastník neměl žádnou naději protestovat proti rozhodnutí, které bylo vydáno po 25.2.1948. Dále odkázal na odůvodnění tohoto nálezu. Podněty JUDr. Nedomlela byly již podrobně rozebrány na předchozích stránkách v odůvodnění.

Lesy ČR ve svém vyjádření ze dne 17.3.2002 uvedly, že dnem přechodu nemovitostí na čs. stát, je den účinnosti dekretu č. 12/1945 Sb. tj. 23.6.1945, neboť právním důvodem konfiskace

je samotný dekret, nikoliv následná správní rozhodnutí, což je judikováno i Ústavním soudem ČR např. I. ÚS. 129/99 a další. Dále uvedly, že nemají důkazy, které by naplňovaly ustanovení § 6 odst. 1 písm. r) zákona o půdě a restituční nárok by měl být řešen dle z.č. 243/1992 Sb. popř. 212/2000 Sb. Z hlediska hmotně právního se Lesy ČR ztotožnily s právním názorem pozemkového úřadu vyjádřeným rozhodnutím ze dne 9.3.1998.

K výše uvedeným názorům Lesů ČR okresní pozemkový úřad uvedl, že v odůvodnění rozhodnutí byl vysloven názor pozemkového úřadu, že dle dekretu č. 12/1945 Sb. přešel majetek na stát ke dni účinnosti tohoto dekretu, ale opět pozemkový úřad odkázal na právní názor Krajského soudu v Hradci, kterým je pozemkový úřad vázán a na nálezy Ústavního soudu ČR IV. ÚS. 129/94 a IV. ÚS. 89/94. Jestliže dle názoru krajského soudu přešel majetek na čs. stát až v r. 1950, nevztahuje se na restituční řízení z.č. 243/1992 Sb., popř. 212/2000 Sb.

JUDr. Nevřela dne 16.4.2002 do protokolu sepsaném na pozemkovém úřadě odkázal na své vyjádření ze dne 17.2.2002, ve kterém podrobně odůvodnil a doložil a dokládá nálezy ÚS a rozsudkem Nejvyššího soudu ČR, že majetek [redacted] přešel na čs. stát v r. 1950. Tento názor byl podrobně rozebrán v odůvodnění rozhodnutí. Restituční titul byl dle JUDr. Nevřely dán §6 odst. 1 písm. p) a r) zákona o půdě.

Ostatní povinné osoby, jako Město Dobříš, Pozemkový fond ČR, Zemědělské družstvo se sídlem v Rosovicích, Státní statek Jeneč a Statek Nové Hrady se seznámily začátkem roku 2002 s podklady připravovaného rozhodnutí bez dalšího vyjádření.

Na základě výše citovaných listin a rozsudků jednotlivých soudů pozemkový úřad uvedl, že restituční nárok uplatnil pan [redacted]

Listinami bylo doloženo, že pan [redacted] byl bratr pana [redacted] a tedy oprávněnou osobou dle § 4 odst.2 písm.e) z.č.229/1991 Sb., ve znění platných předpisů. Pan [redacted] zemřel dne 2.12.1998, což je doloženo úmrtním listem a usnesením Okresního soudu v Rokycanech ze dne 7.7.2000 č.j.D 648/98-385.

Dle § 4 odst.4 z.č. 229/1991 Sb., v platném znění, v případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.

Z usnesení Okresního soudu v Rokycanech, ve věci projednání dědictví [redacted] č.j. D 648/98-385 vyplynulo, že [redacted] zemřel dne 2.12.1998 s platnou závětí a soud schválil dohodu o vypořádání dědictví uzavřenou mezi dědici panem [redacted] a panem [redacted]

Prohlášením ze dne 25.9.2000 se pan [redacted] vzdává svého restitučního nároku dle z.č.229/1991 Sb. ve prospěch [redacted]

Na základě výše citovaných listin je pan [redacted] oprávněnou osobou § 4 odst.4 zákona o půdě.

Paní [redacted] doložila do spisového materiálu rodný list a úmrtní list svého otce pana [redacted] který zemřel dne 30.1.1990. Pan [redacted] byl bratrem pana [redacted]

Těmito listinami prokázala paní [redacted] že je oprávněnou osobou dle § 4 odst. 2 písm.e) z.č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

V dalším řízení byl okresní pozemkový úřad vázán názorem Krajského soudu v Hradci Králové, a to v tom smyslu, že v případě majetku [redacted] zapsaného na Německou říši, mohl být příslušným knihovním soudem použit postup dle ust.3 deketu prez.republiky 124/1945 Sb., o některých opatřeních ve věcech knihovních. Pro odůvodnění restitučnímu nemá žádný význam do 25.2.1948. Protože se tak nestalo ani po tomto datu, tedy již v tzv. rozhodné době, i v tom by mohl být spatřován restituční důvod dle ust. § 6 odst. 1 písm.r) zákona o půdě.

Rovněž byl okresní pozemkový úřad vázán právním názorem, že ke konfiskaci podle deketu prezidenta republiky č.12/1945 Sb. došlo rozhodnutím z r.1950 a to není správní orgán ani krajský soud oprávněn revidovat. Je však třeba zvážit, zda jeho vydáním nebyl uplatněn restituční důvod dle ust. § 6 odst. 1 písm. r) zákona o půdě.

Vzhledem k závaznému právnímu názoru krajského soudu, že ke konfiskaci majetku [redacted] došlo rozhodnutím až v roce 1950 (myšleno výměr Krajského národního výboru v Praze č.I.562-4.9.1950-IX-5/d - výměr - konfiskace zemědělského majetku [redacted] ze dne 5.12.1950), jde podle názoru pozemkového úřadu o zneužití deketu. Rozhodnutí vydané správním orgánem v době nesvobody bylo důsledkem politické persekuce nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody. Tím je zde naplněno ustanovení § 6 odst. 1 písm.r) z.č. 229/1991 Sb., ve znění platných předpisů.

Tento názor je uveden i ve výše citovaných rozsudcích ve věci návrhu oprávněné osoby podle § 8 z.č.229/1991 Sb.

Z tohoto důvodu se pozemkový úřad nedomníval, že došlo naplnění restitučního titulu uplatněného dříve, a to podle § 6 odst. 1 písm.p) popř.o) zákona o půdě.

Jestliže nemovitosti [redacted] které v roce 1942 přešly do vlastnictví Německé říše, přešly zpět na [redacted] dle deketu 124/1945 Sb. a na čs. stát dle deketu 12/1945 Sb., až v roce 1950, nelze uvedený restituční případ řešit dle z.č. 212/2000 Sb., o zmírnění některých majetkových křivd způsobených holocaustem a změně zákona č.243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č.229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění z.č. 93/1992, ve znění pozdějších předpisů, tak jak bylo krajským soudem uloženo vyřešit otázku, do jaké míry se na projednávanou věc zákon č.212/2000 Sb. vztahuje.

Na základě výše uvedených skutečností, že pan [redacted] a paní [redacted] jsou oprávněné osoby dle § 4 zákona o půdě, že nemovitosti [redacted] přešly na čs. stát v roce 1950 dle § 6 odst.1 písm.r) z.č. 229/1991 Sb., ve znění platných předpisů Okresní pozemkový úřad - Okresního úřadu Příbram vydal dne 24.5.2002 rozhodnutí č.j. 2695/92, 3834/92, 4153/92, 4158/92, R VI 9/2002, ve kterém rozhodl, že pan [redacted] jsou vlastníky nemovitostí v kat.území Rosovice a to každý k ideální jedné polovině.

Do výše uvedeného rozhodnutí podaly Lesy ČR, Hradec Králové, opravný prostředek, který přezkoumal dne 24.10.2002 Krajský soud v Praze a rozhodnutí Okresního úřadu Příbram - pozemkového úřadu č.j. 2695/92, 3834/92, 4153/92, 4158/92, R VI 9/2002 rozsudkem 44 Ca 146/2002-68-potvrdil. Rozsudek nabyl právní moci dne 27.11.2002.

Krajský soud v Praze v rozsudku 44 Ca 146/2002-68 uvedl, že provedenými důkazy bylo bezpečně prokázáno, že v projednávané věci jde o případ, kdy [redacted] byly předmětné nemovitosti konfiskovány totalitními režimy dvakrát.

V roce 1942 Německou říší s odůvodněním, že se jedná o nepřátele Německé říše a rozhodnutím Okresního národního výboru v Příbrami ze dne 13.7.1945, které bylo potvrzeno výměrem Krajského národního výboru v Praze ze dne 5.12.1950 podle dekretu prezidenta republiky č.12/1945 Sb., jako osobě německé národnosti.

Dále v rozsudku krajský soud uvedl, že na tyto případy se vztahuje novela z.č. 243/1992 Sb., zákonem č. 212/2000 Sb. a že [redacted] splňuje podmínky oprávněné osoby podle § 2 odst.2 z.č. 243/1992 Sb, které soud v rozsudku podrobně odůvodnil.

Po vydání rozhodnutí č.j.2695/92, 3834/92, 4153/92, 4158/92, R VI 9/2002 ze dne 24.5.2002, obdržel Okresní pozemkový úřad - referát okresní pozemkový úřad dne 12.6.2002 vyjádření č.j. VS -4604/51/2-92 Ministerstva vnitra ČR - oddělení státního občanství a matrik, k státnímu občanství [redacted]

Ministerstvo vnitra uvedlo, že po provedeném šetření se domnívá, že [redacted] nebyl osobou německé národnosti, na kterou by se vztahoval dekret č.33/1945 Sb. Tento závěr se opírá o skutečnost, že u jmenovaného nebyla prokázána německá národnost, že národnost uvedená při sčítání lidu k 1.12.1930 nebyla projevem jeho vůle, neboť v té době byl ještě nezletilý. Jmenovaný nabyl s rodiči čs. státní občanství na základě ustanovení § 1 odst.1 ústavního zákona č.236/1920 Sb. Dne 27.7.1945 mu vydal bývalý MNV Mikulůvka potvrzení o národní a státní spolehlivosti.

MNV Dobříš, potvrdil, že za okupace měl jmenovaný na lístku pro domácnost (kmenovém lístě), uvedenou národnost českou. V pracovní knížce byl veden se státní příslušností "Protektorát Čechy a Morava", ze zápisu z roku 1945 vyplývá, že se choval jako řádný Čech a pomáhal partyzánům v boji proti fašismu. Dále bylo zjištěno, že ministr vnitra v součinnosti s říšským protektorem pro Čechy a Moravu zkonfiskoval jeho majetek, ve prospěch Říše, pro nepřátelský postoj vůči Německé říši a že nebylo zjištěno a prokázáno, že by jmenovaný podepsal přihlášku o německé státní občanství. Po dobu války pobíral české potravinové lístky.

Vyjádření Ministerstva vnitra ze dne 12.6.2002 bylo součástí spisového materiálu postoupeného Krajskému soudu v Praze.

Dne 7.10.2004 rozhodl Ústavní soud pod č. 1 ÚS 34/036, že ústavní stížnost stěžovatele Lesy ČR, s.p. proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24.10.2002, č.j. 44 Ca 146/2002-68 a rozhodnutí Okresního úřadu v Příbrami, okresního pozemkového úřadu, č.j. 2695/92, 3834/92, 41853/92, 4158/92, R VI 9/2002 ze dne 24.5.2002, se odmítá.

Nemovitosti uvedené ve výroku rozhodnutí byly zapsány v pozemkové knize, knihovní vložce 747 v k.ú. Dobříš na nezletilého vlastníka [redacted] dle tržební smlouvy ze dne 18. 6. 1929, č. d. 845/1929. Pod č.d.1030/1934 byla vymazána poznámka nezletilosti [redacted] Poslední zápis v této pozemkové knize je ze dne 19. 2. 1942, kdy byly nemovitosti zapsané ve vložce 747 zabrány ve prospěch Německé říše, stejně jako nemovitosti téhož vlastníka ve vložce 1150, jak bylo výše podrobně popsáno. Nemovitosti zapsané původně ve vložce 747 přešly na čs. stát ve smyslu § 6.odst. 1 písm. r) zákona o půdě.

Ve výroku rozhodnutí jsou ve stavu PK uváděny kultury nemovitostí ke dni přechodu nemovitostí na čs. stát. Pozemek dle PK p.č. 1433/14, kultura - tovární prostor, byl pod č.d 324/1954 ze dne 17.6.1954 oddělen od původního pozemku 1433/2, zapsaného ve vložce 747 k.ú. Dobříš a po oddělení pozemku odepsán do vložky 1763.

Podle dohody o převodu nemovitého majetku ze dne 1. 12. 1953 a 11.1.1954 a výměru

ministerstva těžkého průmyslu ze dne 5.9.1951 čj. 85443/51-A-I-1 odepisují se stavební parcela č. 577/1, skladiště pily, stavební parcela č. 577/2 s deputátním domem čp. 600 a pozemek p.č. 1433/14 tovární prostranství pod č.d. 324/1954 z vložky 747 k.ú. Dobříš do nové vložky 1763 – vlastník Československý stát – Sfinx, spojené smaltovny, národní podnik v Brně.

Pod č.d. 453/1954 ze dne 24.10.1954 podle zřizovací listiny ministerstva těžkého strojírenství ze dne 9.12.1952 č.j. 560882/52-L-IV je ve vložce 1763 poznamenán převod operativní správy z národního podniku Sfinx, spojené smaltovny, národní podnik v Brně na Sfinx, České Budějovice, n.p.

Podle výměru ministerstva strojírenství ze dne 4.11.1953 zn. 319694/53-L/4 je pod č.d. 562/1954 poznamenán převod operativní správy z n.p. Sfinx České Budějovice na Caloria, národní podnik, základní závod Příbram.

Původní PK p.č. st. 577/1, skladiště pily, p.č. st. 577/2 s deputátním domem čp. 600 a pozemek p.č. 1433/14 tovární prostranství pod č.d. 324/1954 odepisované z vložky 747 k.ú. Dobříš do nové vložky 1763 – vlastník Československý stát – Sfinx, spojené smaltovny, národní podnik v Brně až na posledního vlastníka ve vložce zapsaného - Caloria, národní podnik, základní závod Příbram, byly ke dni účinnosti zákona o půdě, 24.6.1991, zapsány na listu vlastnictví LV 1861 na Kovostvit a.s.

Na základě jednorázového rozhodnutí Ministerstva strojírenství a elektrotechniky ČR č. 200/1990 č.j. 1030/696/90 ze dne 27.12.1990 a souhlasu vlády ČR obsaženém v usnesení č. 355 ze dne 19.12.1990 byla založena akciová společnost KOVOSVIT a.s., se sídlem v Sezimově Ústí, IČO 0009415. Ve smyslu § 32, odst. 3 a 4 zákona o státním podniku byl bez likvidace zrušen státní podnik KOVOSVIT a celý jeho hmotný majetek byl vložen do nově založené akciové společnosti. Akciová společnost KOVOSVIT a.s. byla zapsána dne 29.12.1990 do podnikového rejstříku Okresního soudu v Českých Budějovicích, oddíl Sa, vložka 45 č. 116/91. Jediným akcionářem je stát zastoupený Ministerstvem strojírenství a elektrotechniky ČR.

Z výše uvedeného vyplývá, že zakladatelem akciové společnosti je stát, že byla jednorázově založena k 27.12.1990 na základě zakladatelského plánu podle z.č. 104/1990 Sb., o akciových společnostech. Rozhodnutím zakladatele byl do akciové společnosti postupem dle § 32 odst. 3 zákona č. 111/1990 Sb., o státním podniku, vložen jako nepeněžitý vklad hmotný majetek současně zrušeného státního podniku na základě předchozího souhlasu vlády ČR., Na tento majetek se tedy nevztahovalo blokační ustanovení § 3 z.č. 92/1991 Sb., platné od 1.4.1991, ani ustanovení § 5 odst. 3 zákona o půdě, platné od 24.6.1991. Zákon č. 111/1990 Sb., o státním podniku, umožňoval do 31.12.1990, s předchozím souhlasem vlády, zrušit státní podnik bez likvidace a jeho hmotný majetek vložit do akciové společnosti.

K datu vydání tohoto rozhodnutí jsou tyto nemovitosti zapsané na listu vlastnictví LV 4156 – Doosan Bobcat EMEA s.r.o., U Kodetky 1810, Dobříš.

Přídělovou listinou Okresního národního výboru v Dobříši ze dne 9.11.1957, č.d. 1249/1960 odepisuje se p.č. st. 272/1, pila, p.č. st. 272/2 s domem čp. 274, p.č. st. 553, p.č. st. 554 kůlna, p.č. st. 555 sušárna, p.č. st. 536 s domem čp. 442, p.č. 1433/2 sklad, p.č. 1434 zahrada, p.č. 1435/1 pastva, p.č. 1435/2 zahrada, p.č. 1436/1 role, p.č. 1436/2 pila, do vložky 1979. Podle přídělové listiny z 9.11.1957, č.d. 1373/1960 vloženo k citovaným nemovitostem právo vlastnické pro Československý stát – Středočeské dřevařské závody, národní podnik v Dobříši.

Vzhledem k předchozím zapisům v části B pozemkové knihy, knihovní vložky 747, požádala dne 8.9.2017 pod zn. SPU 413351/2017 Pobočka Příbram, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a hlavního města Praha Ministerstvo zemědělství, odbor majetkového vyrovnání o vydání pozhodnutí v pochybnostech dle § 17 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., ve

znění pozdějších předpisů.

Dne 9.3.2018 pod č.j. 14253/2018-MZE-12142 rozhodlo Ministerstvo zemědělství – Odbor právní a majetkového vyrovnání ve smyslu § 17 odst. 4 zákona o půdě, že na nemovitosti v PK pro k.ú. Dobříš, knihovní vložka 747 zapsané jako : stavební parcela č. 272/1- pila čp. 274 , stavební aprcela č. 272/2 – s domem čp. 274, stavební parcela č. 536 s domem čp. 442, stavební aprcela č. 553 s budovou kanceláří, stavební parcela č. 554 s kůlnou, stavební parcela 555 s truhlárnou, sušárnou, stavební parcela č. 577/1 s tovární budovou a skladištěm pily, stavební parcela č. 577/2 s deputátním domem čp. 600. p.č. 1434 – zahrada, p.č. 1435/1 – pastvina, p.č. 1435/2 – zahrada, p.č. 1436/1 – role, cesta, p.č. 1436/2 – skladiště, nádvoří pily, tovární prostranství, parifikát role, p.č. 1433/2 – role, nádvoří pily, tovární prostranství, parifikát role, p.č. 1433/14 (odděleno od 1433/2 – dle č.d. 324/1954) se **vztahuje** zákon o půdě.

Na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu České republiky č. 373/90 ze dne 26.10.1990 o vyčlenění závodů Sedlčany a Věšín ze státního podniku Středočeské dřevařské závody Praha a založení státního podniku Sedlčany se sídlem v Sedlčanech, uzavírají Středočeské dřevařské závody Praha, a.s., Praha 7, Poupětova 3, zastoupené ředitelem Ing. Vladimírem Kircnerem a Bios Sedlčany, s.p. Havlíčkova 447, Sedlčany, zastoupený ředitelem Ing. Janem Kymlou delimitační dohodu k nemovitostem zapsaným v knihovní vložce č. 1979 k.ú. Dobříš.

Na nově založený státní podnik Bios Sedlčany se sídlem v Sedlčanech přechází dnem 1.11.1990 národní majetek včetně práv, s kterými hospodařily do 31.10.1990 bývalé závody Sedlčany a Věšín, jako organizační jednotky státního podniku Středočeské dřevařské závody Praha.

Na základě delimitační dohody požádal BIOS, státní podnik Sedlčany dne 1.8.1991 Středisko geodézie Příbram o provedení změn na LV 1805 v k.ú. Dobříš. Pod položkou výkazu změn 29/92 došlo na LV 1805 v k.ú. Dobříš ke změně vlastníka na BIOS státní podnik, se sídlem Sedlčany, IČO 00662518.

Dle sdělení Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Příbram ze dne 12.4.2018 č.j. PU-1518/2018-211, byly nemovitosti uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí zapsány k datu vydání tohoto rozhodnutí na LV 4558, LV 4922, LV 2476 a LV 5526 pro k.ú. Dobříš. Ke dni účinnosti zákona o půdě, byly tyto nemovitosti zapsané na LV 1805 - BIOS státní podnik, se sídlem Sedlčany, IČO 00662518.

K datu vydání tohoto rozhodnutí, jsou nemovitosti zapsané na listech vlastnictví LV 4558 – BIOS ENERGIE a.s., U Pivovaru 274, Dobříš, LV 4922 – BIOS TEPLÁRENSKÁ s.r.o., U Pivovaru 274, Dobříš, LV 2476 BIOS s.r.o., U Pivovaru 1898, Dobříš, LV 5526 – LATRANSYGAS HOŘOVICE s.r.o, Masarykova 1536/41, Hořovice, vše v k.ú. Dobříš.

Dopisem ze dne 26.3.2007 sdělil pan [REDAKCE] pozemkovému úřadu, že úmrtím JUDr.Felixe Nevřely skončilo jeho právní zastupování ve věci uplatněného restitučního nároku.

Nová plná moc ze dne 19.4.2007 zmocňuje k právnímu zastoupení Mgr. Libora Kasla LL.M. advokáta se sídlem Wenzigova 2, Plzeň.

Dopisem ze dne 21.10.2017, doručila paní Mgr. Jelena Boudná, advokátka se sídlem Jandova 185/6, Praha 9, Státnímu pozemkovému úřadu generální plnou moc ze dne 22.8.2016, kterou ji paní [REDAKCE] zplnomocnila k zastupování.

Nemovitosti uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí nelze vydat ve smyslu ve smyslu § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 229/1991 Sb., neboť jsou zastavěny stavbou trvalého charakteru.

Podle § 14 odst.1 zákona o půdě, oprávněné osobě náleží náhrada za obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, které podle tohoto zákona nelze vydat nebo které zanikly nebo byly převedeny na osobu, která není povinna je vydat.

Za nemovitosti, které podle zákona o půdě nelze vydat státní pozemkový úřad oprávněné osobě poskytne jiný pozemek podle § 11a zákona o půdě, popř. poskytne náhradu podle §16 odst. 1 zákona o půdě, a to na základě výzvy oprávněné osoby k vydání náhrady podle § 16 odst. 3 zákona o půdě, a to ve lhůtě 6 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí u Státního pozemkového úřadu ČR, Praha 3, Husinecká 1024/11a, Pobočka Beroun, Pod Hájem 324, 267 01 Králův Dvůr.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§ 52 odst. 1 správního řádu).
Ten kdo tvrdí, že byl ve svých právech tímto rozhodnutím dotčen, může podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí žalobu k soudu podle § 246 a násl. o.s.ř.

Ing. [redacted]
ředitel [redacted] kového úřadu pro Středočeský kraj
a hlavní [redacted]

